

[Transcript] Genstart / Mennesker over Middelhavet

Der er en båd, der er kommet ud på en lang rute.

Den er sat ud fra Tykiet med en stor gruppe mennesker, og båden ændrer sig med at kendtere ud for Italien faktisk meget til på kysten.

Nogle af de fiskere, der bor i landsbyen, der kommer ud om natten med deres lommelygter og ser allerede da, at der ligger dødebørn på stranden og voksne.

Så begynder der selvfølgelig at komme rødningsfolk, men der er mange, som de kan nå at ræde, og stranden ændrer som en kirkegård.

Det bliver så et af de dødeligste fællis, som vi har set i mange år i Middelhævet.

Middelhævetesølger hamrer ind mod skrået.

I den lille både sidder flere 100 mennesker på vej mod Europa med drømmen om et bedre liv.

Og i den næste grønse af Italien, bryger bøden i distresset, og bryger flere livs på risiko.

Tusindvis er allerede druknet på turen der er verdens dødeligste migranrote.

Og i de her måneder stævner så mange mennesker ud på Middelhævet, at man forventer, at et af de højste antal migranter nogen senden tager den farlige vej overvendt.

31.300 mennesker har kommet bøden i januari.

Hvad er det for en tur, de tager på? Og hvad er det for en virkelighed, der venter de mange migranter i Europa?

Det er genstart i dag. Jeg hedder Anna Ingris.

Hvad tænker du, da du ser billeder af de her både, der er altså stuefulde af migranter på Middelhævet?

Jamen, det er jo flygtningekrisen i 2015, hvor vi så mange, der tog overhavet fra Syrien, de billeder, vi ser i de her dage og uger, minder jo utrolig meget om den tid.

sine planbæk er antropolog og seniorforsker ved Dansk Institut for Internationale Studier.

Jeg har i sære beskæftet mig med migration. Migration over Middelhævet og frannigeret til Europa.

I sære kvinders migration og i sære trafficking.

Gennem de sidste syv år har sine løbne lavet feltarbejde i Italien,

hvor største delen af migranterne kommer i land, og hun er netop vendt hjem fra sin seneste tur.

Den her gang vejer i Norditalien, så noget af det, jeg også bemærkede var,

hvordan flybningen af migranterne begynder at komme længere op i Italien,

og nu prøver på at komme ind i Frankrig, så der allerede vil være en leger mellem Italien og Frankrig,

som leger en grænsearbejder i. Så det er jo ikke kun ned på havet det foregår.

Det begynder også at bevæge sig op længere op i Europa.

En af de migranter, du har fuldt allerede tætted gennem årene, det er nigerianske Vivian.

Hej, jeg er Vivian. Thank you.

Hvordan kommer Vivian til Europa?

Vivian krydser havet i en lille trappåd sammen med en masse andre migranter.

Hun er højgrabbet, fordi hun er bange for at krydse havet med en baby.

Hun kommer også fra et område ind i gerier, hvor der ikke er et stort hav,

og hvor der er en flod, så hun kan ikke svømme, alligevel vælger hun at sætte sig i bøden.

Og hvordan går turen så?

Da de så kommer ud på havet, så begynder den at tage vand ind,

og hun bliver selvfølgelig utrolig bange for at den skal synke.

Men de ser nogle store skipe, der sejler hen imod dem,

[Transcript] Genstart / Mennesker over Middelhavet

og hun tænker, at de kommer for at reddes.
Men de sejler bare forbi.
Så kommer der en del helikopterer, der ligger og kræser rundt,
så der må være i en lande form for en mere officieel redningsaktion i gang.
Men de her helikopterer, så der er ligesom henlagt til,
hun kan bare se, at de har deres løbter, pegnet ned mod deres båd.
Og hun bliver virkelig panisk bange for, at de ikke bliver reddet.
Der er nogen på båden, der er fallet i og er druknet.
Men til sidst så kommer der en båd, og samler dem op.
Og hvad med hendes uføde barn i maven?
Hvor længe går der før hun får en baby?
Der går to uger, og så føder hun sin søn kænge i Arne på en italiensk sygeplejske.
Og det sker faktisk samtidig med et af de allerstørste forlis,
vi har hovedet at se i det middelhavet på omkring 800 mennesker.
I de her uger er der så igen massevis emigranter, netop som Vivian,
du fortæller om her, som krydsermiddelhed.
Hvor farlig en tur kan man generelt se det er?
Turnavermiddelhavet er den dødeligste migrationsroute i verden.
Det er lang rute, det er små både, det er faldefærdige både,
det er farligt farvand, og de tid skal undgå og blive opdagede.
I årets første tre måneder er flere end 400 omkommende på middelhed i Følgerfn.
Det er det højeste antal i 6 år, og mørketallet er formentlig enormt.
Vi ved ikke, hvor mange både aldrig bliver fundet,
vi ved ikke, hvor mange mennesker der var om bord på bådene.
I samme periode krydset 28.000 mennesker havet mod Europa,
tre gange så mange som de første tre måneder sidste år.
Der er ikke vi har kommet lige så mange som vi havde under krigen i Syran,
men det er jo en krise især for dem, der krydser og især for mange af de lokale samfund.
Når du kigger på de tallet og strømninger, der er lige nu, er der så noget, der bekymrer dig særligt?
Ja, det bekymrer mig, at tallet allerede er så højt, så tidligt i april.
Fordi vi ved, at der er flere, der krydser, når det bliver forår,
når det bliver sommer, og hver ad er mere roligt.
Der er ingen tvivl om, at der sidder nogle og håber på, at det kan lykkes for dem.
Så jeg forventer, at vi ser flere, der krydser og flere forlis.
Det scenarie vækker mindelser om 2015'e flykningekrise,
hvor krigen i Syran sender millioner på flygt.
Og mange flykninger kommer fra det krishavet Syran,
hvor flere end 12 millioner er flygtet fra krig og urulheder.
Nogle natten tager over midelhed til Europa, hvor de vandre nuer på langs motorvejene.
Dette syn er usdædvanligt.
Flykninger og migranter, der her til aften, går på danske motor og landevej.
De efterfølgende år falder antallet af flykninger og migranter, der tager til Europa igen,
indtil altså fornyeligt.
Den her gang er der nogle andre grunden, kan man sige, end vi havde under den anden

flykningekrise.

Det vi ser nu er, at der er mange forskellige årsager.

Vi har krigen i Afghanistan, vi har stadigvæk Iran og Irak, som folk flygter fra.

Vi har stadigvæk også nogle fra Syran.

Vi har de nordafrikanske lande, Tunesien, Libyen, Alseriet,

og så har vi stadigvæk en del migranter, der kommer fra Westafrika.

Noget af det er grib og konflikt, noget af det er fattigdom og ulighed.

Der er mange forskellige grunden, der ligesom tillsammelskaber det her presse.

De fleste migranter, det her forår, stævner ud fra Tunesienskyst, og det er der flere årsager til.

Landet befinder sig i en dyb, økonomisk og politisk krise,

så de unge håber på en bedre fremtid i Europa.

Hvis de kan komme afsted, hvis de har pengene til det, hvis menneskesmolerne er der, så kommer de.

Samtidig presser Tunesien også deres egne migranter til at forlade landet.

Rigtig mange afrikanske migranter, som til nu har forsøgt at bo og arbejde i Tunesien, det er ikke længere muligt.

En af grunden er, at den tunesiske president i februar holdt en tale,

hvor han beskyldte mange af de emigranter, sydfør sig har.

Altså sorte migranter for at udgøre en trusel med Tunesien, og at de var en af årsagerne til, at det tuneser, har det svært, og Tunesien ikke klarer sig så godt.

Og i ugerne efter var der så massive angreb og forfølgelse, så det var ligesom om, at det på en måde blev sluppet fri,

at man kunne gøre hvad man ville.

De blev smidt ud af deres hjem og hele kvarteret har blevet randsadet af myndighederne.

Så en del af dem, der krydser, er migranter fra Westafrika og andre lande sydfør sig har,

som så man ikke vil være længere i Tunesien, fordi det er farligt for dem.

Og så er det også tuneser selv, som krydser, fordi at situationen i Tunesien har udviklet sig til, og består af meget arbejdslyshed og fattigdom og ulighed.

Til sidst er der så det her med, at man i mange år har det jo været krydset fra Libien.

Libien er et farligt landeopholdelse i for migranterne,

så nogen er ligesom i transit i Tunesien og krydser derfra i stedet.

Nu kommer migranterne mange forskellige steder fra, altså du nevner organisen Iran, Irak, Tunesien.

Hvad har det at betydning, at migranterne denne her gang kommer fra så mange forskellige lande?

Dels gør det jo, at det ikke er noget, der bare lige stopper, hvis der er en krig der stopper, som hvis syren krigen stoppet.

Dels gør det, at sagsbehandlingen for mange af dem, der ankommer, er meget kompleks,

fordi det er en gruppe af det, som vi forsker at kalde for mixed migration, altså blanded migration, hvor der i påbådene kan sidde migranter, som kommer for at ligede efter arbejde,

og som kommer fra lande, hvor man typisk ikke får asyl, fordi der ikke er en krig og en konflikt.

Og så kan der på samboet sidde nogen, der faktisk kommer fra lande, hvor man kan få til at dele asyl.

Så det er både flygtninge og migranter i én blanding, og det kan tage lang tid for sagsarbejdet.

Det er også en af grunde til, at man i Italien har sagt, at der er undtagelses tilstand,

[Transcript] Genstart / Mennesker over Middelhavet

fordi der simpelthen skal flere midler til at behandle indkvartering og sagsbehandling af alle de her blandede grupper, der ankommer.

For dem, hvor det faktisk lykkes at komme til Europa, hvad er det så den i grovutræk for en virkelighed, der venter dem?

Det er tit et liv med fattigdom, flygtningelejre, langt ventetid på, om man kan få ophold.

Og som nogle af dem har sagt til mig, det her er ligesom afrika, det er bare i Europa.

Det started to go to Europe, because I have a dream that I want to achieve.

Og den virkelighed er de ikke ligesom bevidste om, som faren ved at krydsmedelhede.

Man ved godt, at man ikke bare lige får arbejde og dokumenter og et liv ud afnemt.

Men nogle af de nyheder, man kan se, som de får tilbage i de lokale områder, er også tit nogle lidt mere positive nyheder.

De hører om dem, der har fået arbejde, de hører om dem, der klager sig.

Og vælger måske nogle gange at overhøre, hvor meget det faktisk har krevet.

Jeg ved, at du er sammen med Vivian og hendes søn, da de får besked om deres fremtid i Italien.

Hvad er det, der sker?

For nogle år siden, hvor jeg var på fældt arbejde på Sicilien, derfor Vivianet videre, at hun skal komme ned til det lokale grænsetkultur og have taget sit fingeraftryk.

Og hun virker ret ubekømt og siger, at du tager med og så kan kænge siden os dig og så får vi lige ordnet det her med fingeraftrykket.

Og så sidder vi der på kulturad og så pludselig siger, betjent den, det jeg skal meddele dig, det er, at du har ti dage til at forlade Italien.

Du skal tage din søn med, og hvis du ikke forlader det, så bliver du illegal,

og hvis du bliver fanget, så bliver du tændt fængsel og deporteret.

Vivian hiver i alle troede, hun kan forfætte på,

og til sidst lykkes det hende at finde et ringgøngstjob på et hotel, så hun kan blive i Italien.

Men arbejdet på hotelet er ikke den eneste måde, hvor Vivian forsøger at skrape penge sammen.

Vi er i den niganiske kirke, der ligger i den her lille by.

Vivian har virkelig flot stram kirketøj på, hun går meget ud af sig selv,

og hun er en ret flot kvinde.

Og så går vi fra kirken hen til det, hun kalder det afrikanske supermarked.

Og så er der sådan et par unge fyre, der er blevet med at gå efter hende, som også er migranter.

Og så siger den en til hende, at han vil gerne have hendes telefonnummer.

Hun kigger mig lige øjne, så siger hun, sine, nu skal du se, hvordan jeg klarer mig.

Og så siger hun til ham, den unge migrant, man, du kan gå med mig ind i supermarkedet og betale for min varer.

Så kan vi se, om du kan få mit telefonnummer.

Og så går de ind, og jeg følger efter, og han køber noget køling, og hun peger på nogle grønnsager, og noget tomatpyræ og nogle buljonge tænninger, og forskellige ting hun gerne vil lave midt og med.

Og man kan tydeligt se på ham, den unge fyret.

Han synes, det bliver lige lidt mere dyr, den han havde planlagt.

Men okay, han betaler.

Og så går de ud fra supermarkedet, og så får han så hendes telefonnummer.

Man kan vel argumentere for, at det er billigsuppet, hvis man bare skal give sig telefonnummer

eller flytte.

Men skal hun også mere end det, når varerne så er blevet betalt og købt?

Ja, altså hun har til en penge ved at sælge seks til mænd.

I ser migrantmænd faktisk andre migrantmænd.

Der er jo rigtig mange af de kvinder, som jeg har arbejdet med, som ikke kan finde arbejde, og som sælger seks for klasser, når de ankommer.

Det er jo også nogle af dem, som vi ser på i stegade, og som vi møder i Danmark.

Så hendes historie er ikke usødvanligt for de kvinder i hvert fald, der har kommet til Europa, som migranter måske også for nogle af mændene?

Nej, hendes historie er slet ikke usødvanlig.

Det er den måde, som mange af de kvinder har kommet til Europa på,

og den mulighed de har for at tjene penge, når de ikke har adgang til visum,

og arbejde på andre måder, er at sælge seks.

Off the southern coast of Italy, bigger boats in distress, put hundreds more lives at risk.

De fleste både har kurs mod Italiens kyst,

og her har landets nye premierminister Giorgio Meloni ellers lovet at begrænse migrationsstrømmen fra haven.

Hendes regering har blandt andet gjort det svære for enge over at samle mennesker op fra forliste både.

De redningsbåde, som er ude på havet, skal ikke længere have lov at samle mange forlis op på samme tid.

Sådan har det været en delov, at når f.eks. lægeret grænser havde et stort skib ude, så kunne de samle mange små forlis op, og så sejle ind til den nærmeste haven, og så sætte migranterne af der.

Det hun har forslået er, det skal man ikke længere have lov til.

Man må kun sejle et forlis op, og så skal man sejle meget langt,

måske hele op til Norditalien, til Genover, og sætte migranterne af, og så skal man så salte bag igen.

Og problemet er, at så er de jo væk i mange dage fra redningssonen, og der kan folk drugne, i mens de er væk.

Europæerne, i hvert fald, hvis man ser på flere tallet, ønsker jo ikke de mange migranter i Europa.

Så hvad kan Europæer råde gøre for at få migranter til ikke at rejse over middelheden?

Det er jo et million dollar question.

Man bliver nødt til at kigge noget mere på arbejdslysset i de områder, hvor migranter kommer fra, og det er der selvfølgelig også til en vis grad fokus på.

Man bliver også nødt til at kigge på flere legale veje, til f.eks. arbejdsmigrationen, til de lande i Europa, der har brug for arbejdskraften.

Hvordan kan man implementere det mere?

Fordi vi ved, at jo flere legale muligheder, der er for at krydse, jo fagere krydser illegalt.

Så der er sådan nogle sammenhængder.

Det er jo nogle af de største år, så er der selvfølgelig krig og konflikt forskellige steder.

Det kan vi jo ikke altid kontrollere.

Men der er hvert fald ikke noget, der ser ud til, at vi er på vej ind i nogle år, hvor fagere vil krydse.

Der er simpelthen for mange problemer i verden rundt om Europas grænser.

Vivian og hendes sønne kænge har jo efterhånden været i Italien en hel del år.

[Transcript] Genstart / Mennesker over Middelhavet

Hvordan havde hun det sidste du talte med hende?

Den gode nyhed var, at Vivian ringede til mig for nogle dage siden, og var virkelig glad på Facetime og fortalte, at nu havde hun fået en arbejdstilladelse og et ophold til at være to år i Italien.

Og det var fordi, at der var en meget gammel italiensk dame, som havde hyredet hende til at være hendes hjemmehjælper.

Og hun kunne bo hjem hos hende og så skulle hun lave mad til hende og gøre hende og passe hende. Hvis de mange migranter, der lige nu sidder og venter på en båd, som skal fraktemme over middelhævet,

ikke havde de her håbefulde historie som Vivians.

Vil de så stadigvæk tage rejsen, tror du?

Jeg tror stadigvæk, at rigtig mange ville tage rejsen, fordi at man håber på, at man er lige præcis den, der vil klare sig.

Det kan godt være, at man har hørt om alle mulige forfærdelige historier, men man håber på, at man er lige den, der vil gå under radaren, der vil klare sig i modsætningen til de andre.

Så det har helt sikkert betydning, når der er nogen, der lige klare sig igennem nål og ad.

Men kirkegården på Sicilien afslører, at Vivians historie er for de heldige, og at der er 100 vis emigranter, der ikke overlever turen over middelhævet.

Det er meget typisk, at de ligger sådan lidt i hjørne af kirkegården, som ikke bliver passet så godt. Italienisk i kirkegård, mange steder er jo virkelig flotte med mange blomster, så man passer virkelig graven godt.

Men emigranpladserne, for eksempel det eneste sted på Sicilien, er ligesom sådan en stor knollet sandmark,

hvor der ikke var nogen blomster, så står der sådan nogle metallstænger.

Der er flere, der bliver lagt ned i den samme grav, så når man går hen og kigger på metallbladen, så står der tre forskellige linjer med nummerer.

Jeg havde selv taget en blomst midter hen, der var nogen andre, der havde lagt et par plastikblomster,

som lå og var sådan helt forvasket.

Der er én anden kirkegård, hvor man har lavet et disideret minnesmærke, og fået en nigeriansk dikter til at skrive et dikt til mine.

Men ellers er det nogle ret færdige steder, som ikke bliver passet.

Hvad handler det her dikt, der står på kirkegården om?

Det handler om de drømme, som emigranter tager stede med, og den så det at forlade sit hjemland for at søge andre muligheder.

Du har beskæftet siden om det her i årevis, og du har taget med mange, mange, mange migranter. Hvordan er det for dig at se sådan en migrankegård?

Jeg synes, det er sørgligt, og jeg synes, det er særligt sørgligt, fordi jeg står der og ved, der er nogen et sted i Nigeria, i Syrien, i Iran, hvor det nu kan være.

Der er ikke ved, at deres kære ligger der.

Så det er jo altid sørgligt at være ved en grav.

Men det er ved, at de er så anonyme, og bare er forlagt der.

Det synes jeg er ekstra sørgligt.

[Transcript] Genstart / Mennesker over Middelhavet

Jeg synes også, det er sørgligt, fordi jeg kender, hvor mange af deres historier, og at jeg ved, at de havde mange drømme og planer, hvad enden det var, fordi de sygte beskyttelser, eller fordi de ville finde arbejde.

Så var der mange drømme, der strannede der.

Her slutter dagens genstart, der blev satt sammen af Mathias Bakks søndergård, Nikolaj Fulsang, Charlotte Kouvel, Lini Fabrisus og Søren Elbeck.

Mit navn er Anna Ingris.